

Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden

EF-Tidende nr. L 307 af 13/12/1993 s. 0018 - 0024

RAADET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 118 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

i samarbejde med Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Traktatens artikel 118 A skal Rådet, ved udstedelse af direktiver, vedtage minimumsforskrifter med henblik på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at sikre et højere niveau for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

i henhold til nævnte artikel skal det i disse direktiver undgås, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder;

bestemmelserne i Rådets direktiv 89/391/EOEF af 12. juni 1989 om iverksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet⁴ finder i fuld udstrækning anvendelse på de områder, der er omfattet af nærværende direktiv, dog med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv;

det hedder bl.a. i punkt 7, første afsnit, punkt 8 og punkt 19, første afsnit, i fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmaessige og sociale rettigheder, som blev vedtaget af stats- og regeringscheferne for elleve medlemsstater på Det Europæiske Råds samling den 9. december 1989 i Strasbourg:

»7. Etableringen af det indre marked skal føre til en forbedring af arbejdstagernes leve- og arbejdsvilkaar inden for Det Europæiske Fællesskab. Dette skal opnaas ved indbyrdes tilnærmelse på et stadigt stigende niveau af disse vilkaar, bl.a. med hensyn til arbejdstidens længde og tilrettelæggelse og andre former for arbejde end tidsubegrænset arbejde, saasom tidsbegrænset arbejde, deltidsarbejde, vikarbureauarbejde og sæsonarbejde.

¹ EFT nr. C 254 af 9. 10. 1990, s. 4.

² EFT nr. C 72 af 18. 3. 1991, s. 95; afgørelse af 27. oktober 1993 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

³ EFT nr. C 60 af 8. 3. 1991, s. 26.

⁴ EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989, s. 1.

8. Enhver arbejdstager i Det Europæiske Fællesskab har i overensstemmelse med gældende praksis i det enkelte land ret til en ugentlig hvileperiode og årlig ferie med løn, idet der skal ske indbyrdes tilnærmelse af varigheden heraf på et stadigt stigende niveau.

19. Enhver arbejdstager skal på arbejdspladsen have tilfredsstillende vilkår for så vidt angår beskyttelse af sikkerheden og sundheden. Der skal træffes passende foranstaltninger med henblik på en fortsat harmonisering af vilkårene inden for dette område på et stadigt stigende niveau«;

forbedring af arbejdstagernes sikkerhedsmæssige, hygiejnemæssige og sundhedsmæssige vilkår under arbejdet er et mål, der ikke bør underordnes rent økonomiske hensyn;

dette direktiv udgør et konkret led i gennemførelsen af den sociale dimension inden for det indre marked;

fastsættelse af minimumsforskrifter for tilrettelæggelse af arbejdstiden vil forbedre arbejdsvilkårene i Fællesskabet;

for at sikre arbejdstagerne sikkerhed og sundhed i Fællesskabet bør de have minimumshvileperioder - dagligt, ugentligt og årligt - og passende pauser; i denne forbindelse bør der også fastsættes et loft for den ugentlige arbejdstid;

der bør tages hensyn til Den Internationale Arbejdsorganisations principper om tilrettelæggelse af arbejdstiden, herunder om natarbejde;

hvad angår den ugentlige hviletid bør der tages behørigt hensyn til de forskellige kulturelle, etniske, religiøse og andre faktorer i medlemsstaterne; det er navnlig i sidste instans op til hver enkelt medlemsstat at afgøre, om og i hvilket omfang soendagen skal medregnes i den ugentlige hviletid;

der er foretaget undersøgelser, som viser, at den menneskelige organisme om natten er særlig følsom over for miljøforstyrrelser og over visse byrdefulde former for arbejdstilrettelæggelse, og at lange perioder med natarbejde kan være skadelige for arbejdstagernes sundhed og være til fare for sikkerheden under arbejdet;

varigheden af natarbejde bør derfor begrænses, herunder også overtid, og det bør fastsættes, at arbejdsgivere, som regelmaessigt beskæftiger natarbejdere, på anmodning informerer de kompetente myndigheder herom;

det er vigtigt, at der tilbydes natarbejdere gratis helbreds kontrol, inden de begynder beskæftigelse ved natarbejde og derefter med regelmaessige mellemrum, og at de, hvis de lider af helbredsproblemer, når det er muligt overføres til dagarbejde, som passer til dem;

situationen for natarbejdere og skifteholdsarbejdere kræver, at beskyttelsesniveauet for deres sikkerhed og sundhed tilpasses arten af det arbejde, de udfører, og at beskyttelses- og forebyggelsestjenester og -faciliteter forefindes og virker effektivt;

arbejdsvilkårene kan have skadelige virkninger for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed; ved tilrettelæggelsen af arbejdet efter en bestemt rytme bør der tages hensyn til det generelle princip om, at arbejdet skal tilpasses mennesket;

det kan som følge af et arbejdes særlige natur blive nødvendigt at træffe særskilte foranstaltninger om tilrettelæggelsen af arbejdstiden inden for visse sektorer eller aktiviteter, som dette direktiv ikke finder anvendelse på;

af hensyn til de spoergsmaal, som kan opstaa i forbindelse med tilrettelaeggelsen af arbejdstiden i virksomhederne, synes det hensigtsmaessigt at give mulighed for at anvende visse bestemmelser i naervaerende direktiv med en vis smidighed, idet det sikres, at principperne om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed foelges;

det boer fastsaettes, at visse bestemmelser i naervaerende direktiv kan fraviges af henholdsvis medlemsstaterne eller arbejdsmarkedets parter; i tilfaelde af fravigelse boer der som en generel regel ydes de paagaeldende arbejdstagere tilsvarende kompenserende hvileperioder -

UDSTEDT FOELGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I : ANVENDELSESOMRAADE OG DEFINITIONER

Artikel 1 : Formaal og anvendelsesomraade

1. Dette direktiv indeholder minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med tilrettelaeggelse af arbejdstiden.
2. Dette direktiv finder anvendelse paa:
 - a) de minimale daglige hvileperioder, ugentlige hvileperioder og aarlige ferier, paa pauser og paa den maksimale ugentlige arbejdstid, samt paa
 - b) visse aspekter i forbindelse med natarbejde, skifteholdsarbejde og arbejdsrytme.
3. Dette direktiv finder anvendelse paa alle former for private og offentlige aktiviteter som defineret i artikel 2 i direktiv 89/391/EOEF, jf. dog artikel 17 i naervaerende direktiv med undtagelse af vej-, luft-, soe- og jernbanetransport, sejlads ad indre vandveje, havfiskeri, andre aktiviteter paa havet samt aktiviteter, der udoeves af laeger under uddannelse.
4. Bestemmelserne i direktiv 89/391/EOEF finder i fuld udstraekning anvendelse paa de forhold, der er naevnt i stk. 2, med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i naervaerende direktiv.

Artikel 2 : Definitioner

I dette direktiv forstaas ved:

- 1) arbejdstid: det tidsrum, hvori arbejdstageren er paa arbejde og staar til arbejdsgiverens raadighed under udfoerelsen af sin beskaeftigelse eller sine opgaver i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis
- 2) hvileperiode: det tidsrum, der ikke er arbejdstid
- 3) natperiode: et tidsrum paa mindst syv timer, der er fastsat ved national lovgivning, og som under alle omstaendigheder omfatter tidsrummet mellem kl. 00.00 og kl. 05.00
- 4) natarbejder:
 - a) dels en arbejdstager, der normalt udfoerer mindst tre timer af sin daglige arbejdstid i natperioden

- b) dels en arbejdstager, der forventes at udfoere en vis del af sin aarlige arbejdstid i natperioden, idet denne del efter den paagaeldende medlemsstats valg fastsaettes:
 - i) ved national lovgivning efter hoering af arbejdsmarkedets parter, eller
 - ii) ved nationale eller regionale kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter
- 5) skifteholdsarbejde: enhver form for tilrettelaeggelse af holdarbejde, som bestaar i, at arbejdstagerne afloeser hinanden paa de samme arbejdspladser efter en bestemt tidsplan, herunder paa skift, og som kan vaere kontinuerligt eller diskontinuerligt, hvilket kraever, at arbejdstagerne arbejder paa forskellige tidspunkter over en given periode af dage eller uger
- 6) skifteholdsarbejder: arbejdstager, som deltager i skifteholdsarbejde.

AFSNIT II : MINIMUMSHVILEPERIODER - ANDRE ASPEKTER AF TILRETTELAEGGELSEN AF ARBEJDTIDEN

Artikel 3 : Daglig hviletid

Medlemsstaterne traeffe de noedvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstagere faar en minimumshvileperiode paa elleve sammenhaengende timer inden for hver 24-timersperiode.

Artikel 4 : Pauser

Medlemsstaterne traeffe de noedvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstagere kan holde pause, hvis den daglige arbejdstid overstiger seks timer; de naermere bestemmelser herfor, herunder varigheden og kriterierne for tildeling af pausen, fastsaettes i kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter eller, hvor saadanne overenskomster eller aftaler ikke findes, i den nationale lovgivning.

Artikel 5 : Ugentlig hviletid

Medlemsstaterne traeffe de noedvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstagere for hver syvdagesperiode faar en sammenhaengende minimumshvileperiode paa 24 timer, hvortil laegges de elleve timers daglig hviletid, som er omhandlet i artikel 3.

Minimumshvileperioden i stk. 1 omfatter i princippet soendagen.

Hvis objektive eller tekniske omstaendigheder eller omstaendigheder i forbindelse med arbejdets tilrettelaeggelse goer det berettiget, kan der fastsaettes en minimumshvileperiode paa 24 timer.

Artikel 6 : Maksimal ugentlig arbejdstid

Medlemsstaterne traeffe de noedvendige foranstaltninger for, at det, henset til kravene om at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, sikres;

- 1) at den ugentlige arbejdstid begrænses ved love eller administrative bestemmelser eller ved kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter
- 2) at den gennemsnitlige arbejdstid i løbet af en syv dagesperiode ikke overstiger 48 timer, inklusive overarbejde.

Artikel 7 : AArlig ferie

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstagere får en årlig betalt ferie af mindst fire ugers varighed, i overensstemmelse med de kriterier for opnåelse og tildeling heraf, som er fastsat i national lovgivning og/eller praksis.
2. Den minimale årlige betalte ferieperiode kan ikke erstattes med en finansiel godtgørelse, medmindre arbejdsforholdet ophører.

AFSNIT III : NATARBEJDE - SKIFTEHOLDSARBEJDE - ARBEJDSRYTME

Artikel 8 : Natarbejdets varighed

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

- 1) at den normale arbejdstid for natarbejde i gennemsnit ikke overstige otte timer pr. periode på 24 timer
- 2) at natarbejdere ved særlig risikofyldt beskæftigelse eller beskæftigelse, der indebærer en betydeligt fysisk eller psykisk belastning, ikke arbejder mere end otte timer i løbet af en periode på 24 timer, i hvilken de udfører natarbejde.

For så vidt angår dette punkt defineres særlig risikofyldt beskæftigelse eller beskæftigelse, der indebærer en betydeligt fysisk eller psykisk belastning, i den nationale lovgivning og/eller praksis eller ved kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter under hensyn til de følger og risici, der er forbundet med natarbejde.

Artikel 9 : Helbreds kontrol og natarbejders overgang til dagarbejde

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre:
 - a) at der tilbydes natarbejdere gratis helbreds kontrol, inden de begynder beskæftigelse ved natarbejde og derefter med regelmæssige mellemrum
 - b) at natarbejdere, der lider af helbredsproblemer, som påviseligt skyldes, at de udfører natarbejde, når det er muligt, overføres til dagarbejde, som passer til dem.
2. Den i stk. 1, litra a), omhandlede gratis helbreds kontrol skal være omfattet af lægens tavshedspligt.
3. Den i stk. 1, litra a), omhandlede gratis helbreds kontrol kan indgå i en national helbredsordning.

Artikel 10 : Garantier i forbindelse med natarbejde

Medlemsstaterne kan lade arbejde, der udfoeres af bestemte kategorier natarbejdere, vaere betinget af opfyldelsen af visse garantier paa vilkaar, der fastsaettes i den nationale lovgivning og/eller praksis, for saa vidt angaar arbejdere, som loeber en sikkerheds- eller sundhedsmaessig risiko, der er knyttet til natarbejdet.

Artikel 11 : Information ved regelmaessig beskaeftigelse af natarbejdere

Medlemsstaterne traeffe de noedvendige foranstaltninger for at sikre, at arbejdsgivere, som regelmaessigt beskaeftiger natarbejdere, paa anmodning informerer de kompetente myndigheder herom.

Artikel 12 : Sikkerheds- og sundhedsbeskyttelse

Medlemsstaterne traeffe de noedvendige foranstaltninger for at sikre:

- 1) at der for natarbejdere og skifteholdsarbejdere gaelder et beskyttelsesniveau for sikkerhed og sundhed, som svarer til arten af det arbejde, de udfoerer
- 2) at der findes passende beskyttelses- og forebyggelsestjenester og -faciliteter vedroerende natarbejderes og skifteholdsarbejderes sikkerhed og sundhed, som svarer til dem, der gaelder for de oevrige arbejdstagere, og som er til raadighed til enhver tid.

Artikel 13 : Arbejdsrytme

Medlemsstater traeffe de noedvendige foranstaltninger for at sikre, at en arbejdsgiver, der agter at tilrettelaegge arbejdet efter en bestemt rytme, tager hensyn til det generelle princip om, at arbejdet skal tilpasses mennesket, navnlig med henblik paa at afboede virkningen af monotont arbejde og arbejde i en fast rytme, og alt efter arbejdets art, til kravene vedroerende sikkerhed og sundhed, saerlig for saa vidt angaar pauser i arbejdstiden.

AFSNIT IV : DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 14 : Mere specifikke faellesskabsbestemmelser

Bestemmelserne i dette direktiv finder ikke anvendelse, hvis andre faellesskabsbestemmelser indeholder mere specifikke forskrifter paa omraadet for saa vidt angaar visse former for beskaeftigelse eller erhverv.

Artikel 15 : Gunstigere bestemmelser

Dette direktiv beroerer ikke medlemsstaternes adgang til at anvende eller indfoere love og administrative bestemmelser, der er gunstigere med hensyn til beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, eller til at fremme eller tillade anvendelse af kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, der er gunstigere med hensyn til beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

Artikel 16 : Referenceperioder

Medlemsstaterne kan fastsaette foelgende:

- 1) for gennemfoerelsen af artikel 5 (ugentlig hviletid): en referenceperiode paa ikke over 14 dage
- 2) for gennemfoerelsen af artikel 6 (maksimal ugentlig arbejdstid): en referenceperiode paa ikke over fire maaneder.

Perioder med aarlig betalt ferie i henhold til artikel 7 og perioder med sygeorlov medtages ikke i eller er neutrale i forhold til beregningen af gennemsnittet

- 3) for gennemfoerelsen af artikel 8 (natarbejdets varighed) fastsaettes der en referenceperiode efter hoering af arbejdsmarkedets parter eller ved nationale eller regionale kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter.

Hvis den i artikel 5 fastsatte minimumshvileperiode paa 24 timer falder i denne referenceperiode, lades den ude af betragtning ved beregning af gennemsnittet.

Artikel 17 : Undtagelsesbestemmelser

1. Under overholdelse af de generelle principper for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed kan medlemsstaterne fravige artikel 3, 4, 5, 6, 8 og 16, naar arbejdstidens laengde som foelge af saerlige traek ved det udfoerte arbejde ikke maales og/eller fastsaettes paa forhaand, eller naar arbejdstagerne selv kan fastsaette den, bl. a. naar der er tale om:

- a) personale med ledelsesfunktioner eller andet personale, der har befoejelse til at traeffe selvstaendige beslutninger
- b) arbejdende familiemedlemmer; eller
- c) arbejdstagere, hvis arbejde knytter sig til kirkers og trossamfunds religioese handlinger.

2. Foelgende artikler kan fraviges ved love eller administrative bestemmelser eller ved kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, forudsat at der ydes de paagaeldende arbejdstagere tilsvarende kompenserende hvileperioder, eller - i usaedvanlige tilfaelde, hvor det af objektive grunde ikke er muligt at yde saadanne tilsvarende kompenserende hvileperioder - paa betingelse af, at der ydes de paagaeldende arbejdstagere en passende beskyttelse:

2.1. artikel 3, 4, 5, 8 og 16:

- a) for aktiviteter, der er kendetegnet ved afstand mellem arbejdstagerens arbejdssted og bopael eller ved afstand mellem arbejdstagerens forskellige arbejdssteder
- b) for vagt-, overvaagnings- og doegnvagtaktiviteter, der er kendetegnet ved noedvendigheden af at beskytte goder og personer, f. eks. naar der er tale om vagter, portnere eller vagtselskaber
- c) for aktiviteter, der er kendetegnet ved noedvendigheden af at sikre kontinuerlige ydelser eller vedvarende produktion, f. eks. naar der er tale om:
 - i) modtagelse, behandling og/eller pleje paa hospitaler eller lignende institutioner, doegninstitutioner og plejehjem samt faengsler

- ii) personale beskæftiget i havne eller lufthavne
 - iii) presse, radio, fjernsyn, filmproduktion, postvæsen og telekommunikation, ambulancetjeneste, brandvæsen og civilbeskyttelse
 - iv) gas-, vand og elektricitetsforsyning, renovationsvæsen og forbrændingsanlæg
 - v) industrier, hvis arbejdsproces af tekniske grunde ikke kan afbrydes
 - vi) forsknings- og udviklingsaktiviteter
 - vii) jordbrug
- d) i tilfælde forudsigeligt ekstraarbejde, f. eks.:
- i) inden for jordbrug
 - ii) inden for turisterhvervet
 - iii) inden for postvæsenet

2.2. artikel 3, 4, 5, 8 og 16:

- a) under de omstændigheder, der er nævnt i artikel 5, stk. 4, i direktiv 89/391/EOEF
- b) i tilfælde af ulykker eller overhængende fare for ulykker

2.3. artikel 3 og 5:

- a) for skifteholdsarbejde, naar arbejdstageren skifter hold og ikke mellem afslutningen af det ene holds arbejde og begyndelsen af det andet holds har mulighed for at tage den daglige eller ugentlige hviletid
- b) ved aktiviteter, der er kendetegnet ved flere kortere arbejdsperioder i løbet af dagen, f. eks. rengøringsarbejde.

3. Artikel 3, 4, 5, 8 og 16 kan fraviges ved kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter paa nationalt eller regionalt niveau, eller i overensstemmelse med regler, som disse parter har fastsat, ved kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter paa et lavere niveau.

De medlemsstater, hvor der ikke findes noget lovbestemt system for indgaaelse af kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter paa nationalt eller regionalt niveau paa de omraader, der er omfattet af dette direktiv, eller de medlemsstater, hvor der findes en saerlig lovbestemt ramme herfor, men da inden for graenserne af denne, kan i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis tillade, at artikel 3, 4, 5, 8 og 16 fraviges ved kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter paa et passende kollektivt niveau

Fravigelse i foerste og andet afsnit er kun tilladt, hvis der ydes de paagaeldende arbejdstagere tilsvarende kompenserende hvileperioder, eller - i undtagelsestilfaelde, hvor det af objektive grunde ikke er muligt at yde saadanne tilsvarende kompenserende hvileperioder - paa betingelse af, at der ydes de paagaeldende arbejdstagere en tilsvarende beskyttelse.

Medlemsstaterne kan fastsaette naermere regler for:

- hvordan arbejdsmarkedets parter skal anvende dette stykke, og

- hvorledes bestemmelserne i de kollektive overenskomster eller aftaler, som er indgaaet i overensstemmelse med dette stykke, kan udvides til ogsaa at omfatte andre arbejdstagere i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis.

4. Muligheden fra at fravige artikel 16, nr. 2, som fastsat i stk. 2, nr. 2.1 og 2.2, og stk. 3 i naervaerende artikel, maa ikke medfoere, at referenceperioden overstiger seks maaneder.

Medlemsstaterne skal dog under overholdelse af almindelige principper for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed have mulighed for at tillade, at der af objektive og tekniske grunde samt af hensyn til arbejdets tilrettelaeggelse, ved kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter fastsaettes referenceperioder, som under ingen omstaendigheder maa overstige tolv maaneder.

Inden er udloebet af en periode paa syv aar regnet fra den i artikel 18, stk. 1, litra a), fastsatte dato tager Raadet, paa grundlag af et forslag fra Kommissionen ledsaget af en evalueringsrapport, bestemmelserne i dette stykke op til fornyet behandling og beslutter, hvad der videre skal foretages

Artikel 18 : Afsluttende bestemmelser

1.

a) Medlemsstaterne saetter de noedvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 23. november 1996, eller sikrer sig senest paa denne dato, at arbejdsmarkedets parter ved aftale ivaerksaetter de noedvendige bestemmelser, idet medlemsstaterne skal traeffe alle noedvendige foranstaltninger for til enhver tid at kunne garantere de ved dette direktiv kraevende resultater.

b)

i) En medlemsstat kan imidlertid undlade at anvende artikel 6 under overholdelse af de almindelige principper for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed og forudsat, at den ved noedvendige foranstaltninger, som er truffet med henblik herpaa, sikrer:

- at ingen arbejdsgiver kraever, at en arbejdstager praesterer mere end 48 timers arbejde i loebet af en syvdagesperiode, beregnet som gennemsnit i den referenceperiode, der er omhandlet i artikel 16, nr. 2, medmindre arbejdstageren har samtykket i at udfoere et saadant arbejde
- at det ikke laegges arbejdstageren til last, at vedkommende ikke er indstillet paa at give sit samtykke til at udfoere et saadant arbejde
- at arbejdsgiveren foerer ajourfoerte registre over de arbejdstagere, der udfoerer et saadant arbejde
- at registrene stilles til raadighed for de kompetente myndigheder, som af sikkerheds og/eller sundhedsmæssige aarsager kan forbyde eller begrænse arbejdstagernes mulighed for at overskride den maksimale ugentlige arbejdstid
- at arbejdsgiveren efter anmodning fra de kompetente myndigheder giver disse oplysninger om de aftaler, der er indgaaet med arbejdstagerne om udfoerelse af et arbejde, hvorved de overskrider en

arbejdstid paa 48 timer i loebet af en syv dagesperiode, beregnet som gennemsnit i den referenceperiode, der er omhandlet i artikel 16, nr. 2.

Inden udloebet af en periode paa syv aar regnet fra den i litra a) fastsatte dato tager Raadet, paa grundlag af et forslag fra Kommissionen ledsaget af en evalueringsrapport, bestemmelserne i dette nr. i) op til fornyet behandling og beslutter, hvad der videre skal foretages.

ii) Medlemsstaterne har ligeledes, for saa vidt angaar anvendelsen af artikel 7, mulighed for at anvende en overgangsperiode paa hoejst tre aar regnet fra den i litra a) fastsatte dato, forudsat at det i overgangsperioden sikres:

- at alle arbejdstagere faar en aarlig betalt ferie af tre ugers varighed i overensstemmelse med de kriterier for opnaelse og tildeling heraf, som er fastsat i national lovgivning og/eller praksis
- at den aarlige betalte ferieperiode paa tre uger ikke kan erstattes med en finansiel godtgoerelse, medmindre arbejdsforholdet ophoerer.

c) Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen herom.

2. Naar medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 omhandlede love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggoerelsen ledsages af en saadan henvisning. De naermere regler for denne henvisning fastsaettes af medlemsstaterne.

3. Uanset medlemsstaternes ret til at tilpasse de forskellige love, administrative og kontraktmaessige bestemmelser paa arbejdstidsomraadet efter udviklingen, for saa vidt som dette direktivs minimumskrav overholdes, kan gennemfoerelsen af direktivet ikke danne grundlag for at saenke det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de allerede har udstedt, eller som de udsteder paa det omraade, der er omfattet af dette direktiv.

5. Medlemsstaterne forelaegger hvert femte aar Kommissionen en rapport om den praktiske gennemfoerelse af bestemmelserne i dette direktiv med angivelse af arbejdsmarkedsparternes synspunkter.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet, Raadet, Det OEkonomiske og Sociale Udvalg og Det Raadgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse paa Arbejdspladsen herom.

6. Kommissionen forelaegger hvert femte aar Europa-Parlamentet, Raadet og Det OEkonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af dette direktiv under hensyntagen til stk. 1, 2, 3, 4 og 5.

Artikel 19

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfaerdiget i Bruxelles, den 23. november 1993.

Paa Raadets vegne

M. SMET

Formand